

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 128. Censura quarumdam propositionum contra cultum Sanctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](#)

Sæcul. XVI cussa, illius Auctor appellari & audiri
A.C. 1523 potest, si illam tuetur. IV. Distin-
 quendum est inter Auctoris, & veritatis
 caussam. V. Nullus Theologus arceri
 debet ob examine fidei, nisi sit suspectus
 in fide. VI. In materia hæresis nullus
 Doctor a judicio doctrinæ rejici potest, i-
 mo etiam inimici, & infamia notati ac-
 cusatores agere possunt. VII. Soli illi
 tanquam suspecti rejici valent, ubi agi-
 tur de Personis, non vero de doctrina,
 seu libris. VIII. In præsenti rerum
 statu non excludi debent illi, qui de fi-
 de suspecti non sunt; hoc enim pacto
 impedirentur censuræ contra novas
 doctrinas statutæ. Facultas igitur Be-
 dæ dialogos approbavit, suppressit vero
 Apologiam pro Origene scriptam.

§. CXXVIII.

*Censura quarundam propositionum
contra cultum Sanctorum.*

*Argentre
to r pag.
coll. 2.*

Exente hoc anno die secunda Decem-
 bris Facultas Theologica quasdam
 etiam damnabat propositiones, quæ ad
 eam deferebantur, ac venerationem
 Sanctorum, Reliquiarum, & imaginum
 cultum necnon canonem Missæ, &
 oblationes pro vivis & defunctis tange-
 bant. In hac ergo censura præprimis
 illos, qui in principio sermonis ad po-
 pulum

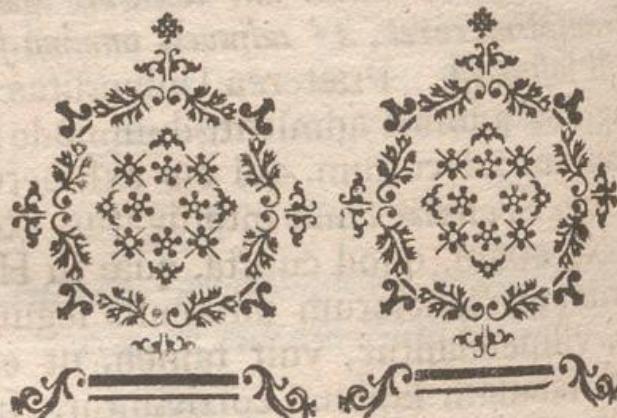
pulum consuetudinem *Ave Maria* di-
cendi carpunt, & illam ad Beatam Vir-
ginem orationem, in qua Regina cœli
appellatur, superstitionem vocant, Uni-
versitas reprehendit, & Sanctos esse no-
stros apud Deum Mediatores, ac proin
preces etiam nostras ad illos dirigen-
das approbat, eosque, qui plus honoris
Sanctis, quam Deo ab Ecclesia tribui
dicunt, mendacii redarguit, nec minus
perstringit illos, qui sacras Reliquias
venerandi, easque publice exponendi
usum traducunt. Idem Doctores da-
mnant hanc propositionem, *putare, quod*
unus Sanctorum citius aut libentius unam
infirmitatem curet, Et adjuvet, omnino su-
perstitionem est. Præterea Universitas i-
magines adorari admittit, dummodo id
quantum ad cultum, qui eis exhibetur
in fano Ecclesiæ sensu intelligatur. Re-
probat etiam, quod cuncta, quæ in Hi-
storiis, ac Sanctorum miraculis legun-
tur, vilipendantur, vult tamen, ut ea,
quæ fabulam sapiunt, corrigantur. In-
super contra impia verba, quibus Lu-
therani Canonem Missæ abrogare mo-
liuntur, acriter invehitur, atque inquit,
quod non omnibus fidelibus promiscue
permittatur Sacri Codicis lectio, nec
eis licita sit quædam de fide disputatio,
nec etiam populo, ut in lingua Gal-
lica Symbolum Nicænum in Missa de-

Cc 2

can-

A.C. 1523.

Sacra. XVI cantet, Universitas concedit, & reprehendit eos, qui affirmare ausi sunt: *ubi Lutherus bene dixit, ibi nemo melius.* Denique usum ex titulo Eleemosynæ pro Missa stipendum dandi, vel colligendi, ut Deus pro vivis & mortuis exoretur, eadem admittit, & approbat officium Defunctorum, & anniversaria. Promulgata est hæc censura præsente Universitatis Rectore, Regiisque Consiliariis, aliisque plurimis testibus.

HISTO-